	PRZEMYSŁOWY	INSTYTUT ME	AUTOMATYKI RA-PIAP	I POMIARÓW
	Al. Jerozolimskie	202 02-2	22 Warszawa	Telefon 23-70-81
H	OŚRODEK O Zespół Hydrau	<u>AUTO-MA</u> liki i degu	<u>T X K I M E C</u> atorów Bezpośred	H <u>ANICZNEJ</u> niego Działania
	Główńy wykonawca Wykonawcy Osman	Krzysztof cka M, Oleks: W, Stańczyk	Skotnicki & luk M, Najdecki Z W, Ozyżewski A.	> A , Daszkiewicz S,
•	Konsultant –			
	Nr zlecenia 9395 ·	badar	Jruchomienie i wy 1 automatu montaż	konanie owego MA15-50
			Etap 2	
		Ва	idania na dopuszc	zenie do
		L	eksploatacji	
	Zleceniodawca pra	aca własna	1	<i>.</i> :
	Pracę rozpoczęto dn Kier. Zespołu docidr inż.A. Serv	iα 15.12.1982 Z9ca Dyr)d wach dr 1nż	2 zαko K A/s Automatyki d T.Gałązka	nczono dnia 31.03.83 ier. Ośrodka r inż. T.Gałązka
	Praca zawiera:	R	ozdzielnik - ilość eg	JZ:
			•	

siron 18	Egz. 1	BOINTE
r ysunków 9	Egz. 2	OAM/HL
fotografii _	Egz. 3	
tabel 9	Egz. 4	-
tablic _	Egz. 5	
załączników_	Egz. 6	

1

Nr rejestr. 5015

Analiza deskryptorowa automatyzącja; stanowisko; badania;

Analiza dokumentacyjna Przedstawiono przebieg i rezultaty bądań automatu -

montażowego MA15-50

Tytuły poprzednich sprawozdań

65.011.56 Automatylacie

UKD MERA-PIAP/TW 331/78 5000

Spis treści

.

Ŵs	stęp .	
1.	Układ	hydraliczny zasilania napędów
2.	Układ	hydrauliczny napędu cylindra podwójnego 6
3.	Układ	napędu cylindra kompensacyjnego 8
4.	Układ	napędu cylindrów imadła hydraulicznego 🕠 🍋 🛀 9
5.	Układ	napędu cylindrów zacisku kołnierzy
6.	Układ	napędu cylindrów obrotu magazynków 11
7.	Układ	napędu cylindrów wydłużek
8.	Układ	napędu cylindrów trójkątów /centrowania/ 15
9.	Układ	napędu cylindra podnoszenia wahadła 17
	Wniosł	ci

3

Wstep

Potrzeba podjęcia zagadnienia budowy automatu montażowego MA 15-50 wynikła z trudności napotykanych przy montażu i przygotowywaniu stanowiska DN 200 w Laboratorium Hydrauliki Wodnej do badań przepływowych. Automat montażowy MA 15-50 został zaprojektowany dla stanowiska DN 50 jako urządzenie modelowe dla sprawdzenia prawidłowości koncepcji i możliwości praktycznych realizacji urządzeń tego typu. Wstępne uruchomienie wykazało możliwość zaistnienia nieprawidłowych stanów urządzenia mogących miechiekorzystny skutek na przebieg eksploatacji lub prowadzić nawet do uszkodzeń i àwarii elementów.

W związku z tym podjęto badania szczegółowe poszczególnych napędów automatu celem ustalenia danych o dziąłaniu pozwalających ocenić sprawność, powtarzalność i nieżawodność dającą podstawę do uruchomienia pracy w cyklu automatyczným i ostatecznego dopuszczenia do eksploatacji.

Poniżej przedstawiono opis działań, które doprowadziły do stanu aktualnego automatu montażowego MA 15-50 i wyniki ostatecznych badań po szeregu zmianach układów hydraulicznych i innych. Zmiany te omówiono na tle opisu aktualnego stanu w oparciu o schematy układów hydraulicznych.

1. Układ hydraulicznego zasilania napędów

Postać układu hydraulicznego zasilania przedstawiono schematycznie na rys.l.

Pompa PZ5/TB/P pracuje na uzupełnienie ciśnienia oleju znajdującego się w akumulatorach hydraulicznych, w okresach gdy ciśnienie wyczuwane przekaźnikiem ciśnienia PP9 spada poniżej 11,5 MPa. Po osiagnięciu ciśnienia 13,5 MPa silnik pompy zostaje odłączony.

Zawór przelewowy ZPE pozwala na rozładowanie akumulatorów po zakończeniu pracy przez wzbudzenie elektromagnesu El7. Jednocześnie zawór ten zabezpiecza układ hydrauliczny przed wzrostem ciśnienia powyżej 14,5 MPa. Zespół akumulatorów skźłada się z sześciu jednolitrowych akumulatorów pęcherzowych firmy Orsta z NRD. Cztery z nich są naładowane do ciśnienia 11 MPa, jeden do 3 MPa i jeden do 1 MPa.

Sprawdzono szśczelność układu, prawidłowość nastaw przekaźnika PP9 oraz zaworu przelewowego ZPE17. Zaobserwowano, że zbiornik i jego osprzęt zapewnia utrzymanie parametrów czynnika roboczego. Zainstalowana chłodnica wodna oleju najprawdopodobniej nie będzie potrzebna ze względu na znaczną rozległość usładu i instalacji rurowej, a w związku z tym łatwość rozproszenia ciepła, szczególnie w okresie zimowym przy temperaturach powietrza w LHW ok 10 do 15°C. Ostateczna decyzja o ewentualnym usunięciu chłodnicy może nastąpić dopiero po doświadczeniach eksplætacji w temperaturach 30°C spotykarych w LEW w okresie letnim.

Jedynym zaobserwowanym mankamentem jest zbyt gwałtowne rozładowanie akumulatorów po zadziałaniu elektromagnesu Łl7. W związku z tym w przyszłości należy zaprojektować i wykonać dyfuzorowe zakończenie przewodu spływowego z zaworu ZPEl7 obniżające prędkość wypływu oleju do zbiornika do 0,6 m/s.

- 5 -

* * * * * * * * * TPE E17 14,5 MPa 3MPa 1MPa 11 MPa $b \times 11$ Q_ 0 -11,5 MPa 13,5 MPa ppg PZ5/TBIP MF (X)Rys. 1

0

 $C_{i}^{(a)}$

Układ zasilania hydraulicznego napędu

Ċ

2. Układ napędu cylindra podwójnego wahadła

Układ przedstawiono schematycznie na rys.2. Cylinder podwójny sterowany jest rozdzielaczem A2O2 - elektromagnesami El i E2. Prędkości ruchu cylindra ustalają dławik nastawny ZDO i zawór jednostro nego dławienia ZDJ. Synchronizację ruchu obu tłoczysk cylindra podwójnego zapewnia synchronizator złożony z dwu cylindrów dwustronnego działania sprzężonych mechanicznie dźwignią o ramionąch współpracujących z płytą przez rolki. W ten sposób przez związanie wszystkich elementów synchronizatora ze sztywną płytą możliwe jewt przeniesienie pełnej siły istniejącej na tłoczysku jednego z cylindrów synchronizatora na tłoczysko drugiego.

Przekaźniki ciśnienia PPl i PP2 zapewniają wyłączenie ruchu w obu kierunkach przy osiągnięciu położenia krańcowego lub napotkaniu przeszkody w postaci elementu badanego przez cylindry zacisku umieszczone w trójkatach poruszanych przez cylinder podwójny.

Pierwotnie w układzie zaprojektowano synchronizator nożycowy, w którym rolę płyty spełniała belka. Wstępne pomiary wykazały, że synchronizator nie pozwala uzyskać synchronizacji z powodu odkształ ceń nożyc. W P początkowym okresie badań tego napędu zaobserwowano ponadto blokowanie się wału łącznika osiowego w uchu cylindra podnoszenia wahadła.Trudności te zostały pokonane po zastosowaniu widełek związanych wahadłowo z korpusem cylindra podwójnego. Z kolei zaobserwowano blokowanie się wału łącznika osiowego we współpracującej rurze łącznika rurowego drugiego trójkąta. Analiza geometrii elementów wykazała różnice w ustawieniu trójkątów. Wypoziomowanie wału i rury łączników pozwoliły ostatecznie weliminować zaobserwowane zacinanie się. Następnie zaobserwowano zaczepianie się trójkątów o nierówności terrakoty na podłodze. Zainstalowano odpowiednio rolki z łożysk na każdym z trójkątów usuwając w ten

> ۱ .

sposób ostatecznie czynniki mogące mieć wpływ na jakość synchronizacji. Okazało się jednak, że tylko niewystarczająca sztywność synchronizatora nie pozwala uzyskać odpowiedniej dokładności synchronizacji. Podjęto kolejne próby poprawy synchronizacji. Próbowano uzyskać synchronizację metodą dławieniową przy chowaniu tłoczysk, jednak ze względu na zmienność obciążenia nie osiągnięto zadawalających rezultatów. Powrócono więc do koncepcji układu z .synchronizatorem. Wykonano w oparciu o te same cylindry synchronizator w układzie równoległym, w którym sprzężenie cylindrów uzyskano przez bezpośrednie związanie uch cylindrów i tłoczysk. Synchronizator ten niestety ze względu na możliwość obrotu tłoczysk nie zapewniał właściwej synchronizacji. Ostatecznie zaprojektowano układ połączenia cylindrów synchronizujących przez płytę i dźwignię z rolkami. Rezultaty były zadawalające. Czas chowania tłoczysk wynosi 24 s,a wysuw 11,8 s, co przy skokach 152,6 i 155,8 mm daje prędkości chowania odpowiednio 0,00636 i 0,00649 m/s i prędkości wysuwu 0,01293 i 0,01320 m/s. Wyniki pomiurów jakości synchronizacji przedstawiono w tabeli 1.

Tabl.1

Zmiany skoku [mm]						
lewego	23,6	20,9	33,1	25,4	25,1	27,7
prawego	21,9	; 19,9	31,9	26,3	25,8	26,8
4		1:			.	<u> </u>

A więc poza początkiem ruchu chowania tłoczysk synchronizacja utrzymywana jest w granicach 1 mm, co jest wynikiem w pełni zadawalającym.

3. Układ napędu cylindra kompensacyjnego

Układ przedstawiono na rys.3. Podobnie jak i inne napędy cylinder kompensacyjny jest sterowany rozdzielaczem A2O2 - elektromagnesami oznaczonymi E7 i E8. Prędkości ruchu cylindra zależą od nastawy dławików ZDO. Zawór zwrotny sterowany ZZSO zabezpiecza cylinder przed opadaniem. Wyłącznik krańcowy WK16 sygnalizuje wycofanie tłoczyska po zakończeniu pracy i odłącza wzbudzenie elektromagnesu E8. Natomiast wyłącznik krańcowy WK15 sygnalizuje dojazd imadła do elementu badanego i odłącza wzbudzenie elektromagnesu E7.

Rzeczywisty skok roboczy wynosi 167,5 mmź, a czasy podnoszenia i opuszczania imada wynoszą odpowiednio 3,5 i 10,2 s, co daje maksymalne prędkości ruchów odpowiednio 0,04786 i 0,01642 m/s. Ruch jest płynny i równomierny, a wyłączniki krańcowe wykazują prawidłowość ustawienia. Ponadto układ wykazał pełną szczelność i poprawność działania.

4. Układ napedu cylindrów imadła

Schematycznie przedstawiono układ na rys.4. Ruchem cylindrów sterują elektromagnesy rozdzeielacza A202 oznaczone E9 i E10. Prędkośc: ruchu w obu kierunkach ustalone są nastawnymi dławikami ZDO. Jeden z dławików / w gałęzi E9/ dzięki współpracy z zaworem zwrotnym ZZ 3206 pracuje jednostronnie przy zaciskaniu szczęk imadła. W obu gałęziach znajdują się zawory zwrotne sterowane ZZSO ustalające położenie szczęk po odłączeniu wzbudzenia elektromagnesów E9 i E10. Doj śc-ie i uzyskanie właściwego zacisku elementu badanego w imadle ustala przekaźnik ciśnienia PP5. Wycofanie szczęk /wycofanie tłoczysk/ sygnalizowane jest wyłącznikami krańcowymi WK17 i WK18 odłączającymi wzbudzenie elektromagnesu E10.

Sprawdzenie działania wykazało, że pierwsza wysuwa się szczęka tylna a później przednia. Czas wysuwania tylnej wynosi 2,6 s, a łączny cząs wysuwąnia obu wynosi 4,5 s, co przy skokach odpowiednio 93,7 i 94,5 mmźń daje prędkości ruchu 0,03604 i 0,04974 m/s odpowiednio. Prędkości wycofywania szczęk wynoszą odpowiednio /przy czasie skoku 0,8 s/ 0,11712 i 0,11812 m/s.

Ustawienie w/w prędkości zapewniających płynność i równomierność ruchów było możliwe po zastosowaniu zaworu zwrotnego ZZ3206 pozwalającego na jednoznaczne ustawienie dławików ZDO.

W trakcie badań ustalono i potwierdzono prawidłowość nastawy przekaźnika ciśnienia na 1,7 MPa. Ciśnienie to zapewnia pewny chwyt elementu badanego i nieprzemieszczanie się elementu badanego z osi symetrii imadła mimo niejednoczesnego działania obu szczęk. Przy wycofywaniu szczęk zaobserwowano odbijanie przedniej szczęki przy wyłączniku krańcowym. Nieprawidłowość tę usunięto przez włączenie zaworu zwrotnego sterowanego ZZSO w gałąź ElO.

Ostatecznie układ wykazał pełną szczelność i zadowalającą poprawność działania.

- 10 -. Level naprou cyli roów s rati sero. 1.1. . . . · nie. 5 1.4 12. , ac WK 17 ., ≻∘oza vac et laci . · 1. 1.00 1.1.2 ol 25+1 2 5 61万 lore jaosi ala oyilm r ot. aterb 1. · • · • ožnym wy . 2 • • ి సి.ేహి m. Ozab Mars isola h zaci . • ., ' • .. ÿ , Stor WS . Pokojoj -.J. Rok vie . · · · · [201.0] n^{3} (γr) cowoś legaj . : いせいエ 5.51 pp5 1.7 MPa Jan Same - . . **.** . . .) N. A. ··. •••••• • : · the g ۶۰ شد نه <u>ا</u> di tyri 1.2 J 3-. ZZ 3206 53 2. -*110* ••• 1.0 . IDO this trodies ~le t o it for le. Eg E 10 A-202 Rys.4 Układ napędu cylindrów imadra

5. Układ napędu cylindrów zacisku kołnierzy

Układ hydrauliczny przedstawiono schematycznie na rys.5. Dzałaniem napędu sterują elektromagnesy rozdzielacza A202 oznaczone El5 i El6. Siła zacisku waha się w takt zmian ciśnienia zasilania /od ll,5 do 13,5 MPa/. Elektromagnes El5 jest cały czas wzbudzony podczas zacisku kołnierzy. Przekaźnik ciśnienia PP8 wyłącza wzbudzenie elektromagnesu El6 po wycofaniu cylindrów zacisku. Rozstaw otwartego zacisku wynosi 55,5 mm. Po pełnym wysunięciu cylindrów zaciskowych rozstaw wynosi 23,6 2 0,1 mm. Czas wysunięcia na pełny skok wynosi 1,6 s, a czas powrotu 1,7 s, co daje prędkości ruchu odpowiednio: 0,01993 i 0,01876 m/s /przy skoku 31,9 mm/.

Na wstępie badań stwierdzono nieprawidłowość polegającą na błędnym włączeniu przekaźnika ciśnienia PP8 w gałąź hydrauliczną E15. Usterkę usunięto. Sprawdzono szczelność zewnętrzną układu z wynikiem pozytywnym oraz prawidłowść nastawy przekaźnika PP8, tj zadziałanie po wycofaniu wszystkich cylindrów zaciskowych. Jednoczesność i płynność działania zacisków jest w pełni zadawalającg. Próby wodne na ciśnienie 3,6 MPa dla sprawdzenia szczelności między kołnierzami rurociągów i kołnierzami elementu badanego potwierdziły to działanie.

6. Układ napedu cylindrów obrotu magazynków

Schemat układu hydraulicznego przedstawiono na rys.6. Układ zasilany jest z układu zasilania przez zawór redukcyjny ZDR6DP obniżający ciśnienie do 3,6 MFa. Obniżone ciśnienie podawane jest na dwa oddzielne układy złożone z rozdzielaczy A2O2 o elektromagnesach oznaczonych odpowiednio Ell i El2 oraz Ell'i El2', jak również cylindrów mechanizmów korbowo-zatrzaskowych poruszających magazynk: Pozycjonowanie magazynka rurociągów spływowych /krótkiego/ jest sterowane wyłącznikami krańcowymi VKl + WK8. Natomiast pozycjonowanie magazynka rurociągów zasilających /długiego/ jest sterowane wyłącznikami krańcowymi WKl + WK8'. W położeniach zwrotnych mechanizm korbowy napędzany hydraulicznie jest wspomagany przez mechaniczne działanie zatrzasku. Zatrzaski zapewniają także na ustalenie poszczególnych położeń odpowiadających średnicom rurociągów. Oba napądy są sterowane niezależnie i oddzielnie. Mogą pracować jednocześnie lub kolejno.

Na początku układ hydrauliczny miał nieco inną postać. Zawierał jeden zestaw wyłączników krańcowych WKI + WK8 i jeden rozdzielacz. Ruch cylindrów napędzających magazynki był synchronżowany dodatkowym cylindrem. Kozdzielacz był zasilany bezpośrednio z układu zasilania. Prędkości ruchu były regulowane dławikami ZDO. Układ ten usztywniony cylindrem synchronizującym nie pozwalał wykorzystać wspomagania zatrzasków w położeniach zwrotnych mechanizmu korbowego Istniały tu także poważne problemy ustalenia prędkości działania przy pomocy dławików. Następnie podjęto próbę synchronizacji ruchu obu magazynków przy pomocy dławików bez synchronizatora. Początkowo próby prowadzono przy zasilaniu bezpośrednim, a później przy zasilaniu przez zawór redukcyjny. Próby te wykazały możliwość poprawnej pracy jednego magazynka przy zasilaniu przez zawór reduk-

- 11 -

cyjny. Próby te nie pozwoliły jednak uzyskać synchronizacji pracy magazynków. W końcu postanowiono oddzielić hydraulicznie i elektryc nie oba magazynki. Niestcty wymagało to wykonania nowych dodatkowych układów elektrycznego i hydraulicznego.

W wyniku wprowadzenia tych zmian osiagnięto poprawną pracę obu magazynków. Sprawdzono szczelność, dobrano poziom ciśnienia zredukowanego oraz ustawiono krzywki mechanizmu włączającego wyłączniki krańcowe. Ponadto stwierdzono zadawulającą dokładność pozycjonowania. Dokonano także pomiarów czasów przestawienia magazynków. Wyniki tych pomiarów zestawiono w tabelach 2 + 7.

Tabl.2 Uzas przestawienia z DN 15				
na DN	na magazy	nku		
	dł.	kr.		
32	6 , 2 ·	5,0		
40	3,9	6,7		
.20	4,3	4,1		
25	1,8	2,0		
50	3,6	3,3		

·		Tabl.3		
Czas pr	zestawieni	a z DN 20		
na DN	na magaz	ynku		
	dł.	kr.		
32	3,0	2,0		
40	4,2	3,0		
15	5,1	4,1'		
25	6,0	5,0		
50	9,2	6,8		
•				

		Tabl.4				
Czas 1	Czas przestawienia z DN 25					
na DN	na magazy	nku .				
	dł.	kr.				
40	- 6,0	4,9				
15	2,8	5,7				
32	4,5	4,0				
50	1,5	1,6				
20	2,8	3,0				

		Tabl.5		
Czas p	rzestawien	ia z DN 32		
na DN	na magazynku			
	dł. kr.			
40	2,6	2,3		
15	3,7	3,0		
25	5,2.	4,8		
50	7,0	5,9		
20	8,3_,	7,0		

Czas p	rzestawien:	<u> </u>	Czas pr	T rzestawienia	abl.7 z DN 50
na DN	na magazynku		na DN	na magazynku	
	dł.	kr.		dł	kr.
25	10,2	2,7	25	3,9	5,9
50	5,8	4,4	. 40	4,2	3,3
15	2,3	2,6	15	6,4	4,0
32	8,6	6,6	32	3,0	2,4
20	7.2 .	6.0	20 .	1,4	. 0,9/

7. Układ napędu cylindrów wydłużek

Schemat układu hydraulicznego przedstawiono na rys.7. Rozdzielac A202 o elektromagnesach oznaczonych E13 i E14 zasilany z układu zasilania przez kryzę 0,6 mm steruje ruchem cylindrów wydłużek połączonych hydraulicznie z cylindrem synchronizującym ich ruch. Za wór zwrotny sterowany ZZSO zabezpiecza cylindry wydłużek przed ruchami pod wpływem sił zewnętrznych po wyłączeniu wzbudzenia elektromagnesów E13 i E14. Cylinderki pomocnicze w cylindrach wydłuże zapewniają samoczynne wysprzęglenie i ustawienie rurociągów w magazynkach po zakończeniu pracy. Przekaźnik PP7 reaguje na wzrost ciśnienia spowodowany zasprzęgleniem wydłużek w gniazdach rurociągów. Przekaźnik ciśnienia PP6 XXXXXXXXXXX ciśnienie spowodowane wysprzęgleniem rurociągów z wydłużek i generuje sygnał odłączenia wzbudzenia elektromagnesu E13:

Na początku układ miał nieco imną postać. Nie było synchronizacj ruchu wydłużek. W trakcie badań okazało się, że może dochodzić do przepychania elementu badanego utrzymywanego w imadle i nie dochodzi do wysprzęglenia obu wydłużek z rurociągów. Trudności ustawienia przekaźników ciśnienia i prędkości ruchu doprowadziły do zasto sowania na zasilaniu układu kryzy 0,6 mm, która pozwoliła te niedogodności weliminować. Po zmianach układu sprawdzono ponownie szczelność z wynikiem pozytywnym. Prawidłowość działania potwierdzają pomiary dokładności synchronizacji zamieszczone w tabeli 8. Pomiary wykazują istnienie stałego przesunięcia między jedną a dru gą wydłużką. Różnice skoku nie przekraczają 3,5 mm. Sprawdzono także funkcjonalną prawidłowość zasprzęglania i rozsprzęglania wydłużek z rurociągami oraz sprawdzono szczelność układu. Czas wysuwu wydłużek na pełny skok tj. spływowej 309,2 mm i zasilającej 305,6

13 -

Skok wydłużki [mm]				
	zasilającej	spływowej	różnica	
	55,0	51,9	+ 3,1	
	112,9	111,1	· + 1,8	
wysuw	227,5	223,1	+ 4,4	
	323,5	319,0	+ 4,5	
	360,6	361,0	+ 0,4	
	342,6	338,0	+ 4,6	
	288,2	284.;5	+ 3,7	
wsuw	178;2	173,9	* 4,3	
	83,6	79,7	+ 3,9	
	· 55,0 ·	51,8	+ 3,2	

Tabl.8

mm jest ten sam i wynosi 13,5 s, a czas chówania wydłużek wynosi • 10,2 s. Prędkości wysuwu wynoszą odpowiednio 0,02290 i 0,02264 m/s, a prędkości chowania odpowiednio 0,03031 i 0,02996 m/s. Różnica jest stała i WYNXXX wynika z różnicy wysunięcia wydłużek napoczątku skoku.

8. Układ napędu cylindrów trójkątów /centrowania/

15.

Układ hydrauliczny przedstawiono schematycznie na rys.8. Rozdzielacz A202 o elektromagnesach oznaczonych E3 i E4 jest zasilany z układu zasilania przez dławik nastawny ZDO. Zawór zwrotny sterowany ZZSO w gałęzi E4 zabezpiecza ustalenie położenia cylindrów po centrowaniu zakończonym zadziałaniem przekaźnika ciśnienia PP4 co jest równoznaczne z odłączeniem wzbudzenia elektromagnesu E4. Wyłączniki krańcowe WK31 i WK31' sygnalizują wycofanie tłoczysk cylindrów trójkątów wraz z cylindrami zacisku. Zawór zwrotny sterowany ZZSO w gałęzi E3 zabezpiecza przed zmianą położenia tłoczysk cylindrów trójkątów w położeniu wsuniętym.

Zawór zwrotny sterowany ZZSO w gałęzi E3 został wprowadzony po stwierdzeniu odbijania w położeniu krańcowym.

Układ wykazał szczelność zewnętrzną. Natomiast początkowa niesta łość synchronizacji ruchu cylindrów jednego z trójkątów była powodowaną awarią uszczelki tłoka jednego z cylindrów. Uszkodzenie uszczelki nastąpiło najprawdopodobniej wskutek montażu. Po wymianie uszczelki wykonano pomiary synchronizacji skoków cylindrów w każdym z trójkątów. Nyniki przedstawiono w tabeli 9.

	Zmiana skoku cylindrów trójkąta /wysuw/		
	I	II	
_	63,1 [.]	63,2	65,7 -
lewy	10,5	10,6	9,1
	46,1	47,2	48,6
prawy	25,9	26,1	25,6

Tabl.9

Jak widać z tabeli 9 synchronizacja jest zadawalająca, nie ma jednak jednoczesności ruchu cylindrów lewego trójkąta i prawego. Uzyskanie jednoczesności wymagałoby wprowadzenia urządzeń synchronizujących pracę obu trójkątów. Z dotychczasowych prób wynika, że centrowanie nie musi być jednoczesne.

6zasy łączne centrowania dwoma trijkątami wynoszą 10 s, a wycofanie 7,8 s. Skok cylindrów trójkątów wynosi średnio 73,6 mm.

W trakcie badań stwierdzono niewystarczającą sztywność układu centrowania polegającą na wyginaniu się i obrocie tłoczysk z zainstalowanymi na ich końcach cylindrami zacisku. Zjawisko występuje przy dobranym ciśnieniu wyłączającym przekaźnik ciśnienia ĐP4 zapewniającym pewne centrowanie. Obniżenie ciśnienia nie jest możliwe ponieważ układ wymaga do prawidłowej pracy wysokiego ciśnienia. Jedyną drogą w tym przypadku jest możliwe powiększenie średnic tłoczysk i prowadnic, a także zbliżenie punktów centrowania do osi tłoczysk.

9. Układ napędu cylindra podnoszenia wahądła

Układ hydrauliczny przedstawiono na rys.9. Rozdzielacz A202 przy wzbudzeniu elektromagnesu E5 podaje zasilanie na stronę tłoczyskową cylindra powodując podnoszenie wahadła. Prędkość podnoszenia ustalają dławik nastawny ZDO w gałęzi E5, a także dławik nastawny ZDO w przewodzie między gałęzią E5 i E6, ustalający upust. Wzbudzenie elektromagnesu E6 pozwala na sterowanie ruchem opuszczania wahadła. Olej z komory tłoczyskowej cylindra po wyrównaniu ciśnienia / spadku na dławiku nastawnym ZDO między gałęziami E5 i E6 jest kierowany do komory beztłoczyskowej cylindra. Układ zapewnia ruch płynny i równomierny. Wyłączniki krańcowe sygnalizują zakończe nie ruchu podnoszenia i opuszczania - odpowiednio WK13 i WK14, powodując wyłączenie wzbudzenia elektromagnesów E5 i E6.

Początkowo układ hydrauliczny nie spełniał warunków zakładanych przy projektowaniu. Prędkości ruchu były regulowane dławikami nastawnymi ZDO, a ustalenie położenia przy wyłączeniu napędu podnoszenia zabezpieczone zaworem zwrotnym sterowanym ZZSO. W układzie tym trudno było ustalić jednoznaczną prędkość opuszczanie ze względu na niewystarczające wypełnienie komory beztłoczyskowej cylindra. Przy ruchu do góry trudno było uzyskać górne położenie.

W zmienionym układzie po dokonaniu regulacji i sprawdzeniu szczelności zewnętrznej stwierdzono zadawalającą równomierność ruchów. Czas podnoszenia wynosi 21 s, a czas opuszczania 31,4 s, co przy wartości skoku 138,5 mm daje prędkości średnie 0,00660 i 0,00441 m/s odpowiednio.

Badania potwierdziły słuszność ogólnej koncepcji rozwiązania problemu montażu i demontażu elementów badanych na stanowisku przepływowym. Szczególnie istotne jest tu uzyskanie szczelności ciągu pomiarowego i potwierdzenie założonej procedury montażu i demontażu.

Niestety nie wszystkie rozwiązania potwierdziły swą funkcjonalność i niezawodność. W większości przypadków dokonywano zmiany i ulepszenia w trakcie badań. Nie wszystkie jednak nasuwające się w wyniku badań zmiany i korkty były możliwe do wprowadzenia w ramach bieżącego etapu.

Zmiany jakie trzeba wprowadzić w układzie centrtowania, a także jakie trzeba by dokonać dla poprawy sztywności całego wahadła nie mogły być zrobione doraźnie - wymagają bowiem sporych nakładów na wykonawstwo nowych elementów.

W konkluzji proponuje się dopuścić automat do próbnej eksploatacj z zastrzeżeniem konieczności wprowadzenia wyżej wymienionych zmian w ramach podejmowanych tematów dotyczących badań elementów nastawczych.

•

. 28

.